

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-3674/2018-92

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Adeli Turkalj, u pravnoj stvari tužitelja Dalibora Bilandžije, iz Nove Subocke, Ulica Torine 2, OIB-64639732486 zastupanog po punomoćniku Tomislavu Miličeviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Miličević-Šupuković iz Zagreba, protiv tuženika Viadukt d.d. – u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB-74794390096 zastupanog po stečajnom upravitelju Miloradu Zajkovskom, a on po punomoćniku Dražanu Crnkoviću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Dražan Crnković & Alen Pešušić iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 3. lipnja 2025. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ive Eškinja, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Marije Jurković, odvjetničke vježbenice, 15. srpnja 2025.

presudio je

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 40.309,92 eur kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku iznosu od 87.127,23 eur kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

riješio je

I Odbacuje se zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 4.800,00 eur kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, sa zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

II Nalaže se tuženiku Viadukt d.d. – u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB-74794390096 da tužitelju Daliboru Bilandžiji, iz Nove Subocke, Ulica Torine 2, OIB-64639732486 u roku od 15 dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 9.572,93 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. srpnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se dio zahtjeva za naknadom troškova u iznosu od 39.571,88 eur odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je dana 4. kolovoza 2017. podnio tužbu ovom sudu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi navodi da je dana 15. lipnja 2016. u Njemačkoj, na gradilištu u Wernecku stradao za vrijeme redovnog radnog vremena prilikom obavljanja redovitih i uobičajenih poslova kod tuženika. Nadalje navodi da je do nezgode došlo kada se skela i oplata, koja je privremeno pridržavala most na kojem se nalazio, urušila, prilikom čega je pao s visine od 20-ak metara te je zadobio teške po život opasne tjelesne ozljede. Ističe da je za štetu odgovoran tuženik jer je propustio osigurati uvjete za siguran rad, a što je bio dužan prema čl. 7.st.3. Zakona o radu.

Naglašava da je u štetnom događaju zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, radi čega mu je pružena pomoć u Neurološkoj klinici Campus Bad Neustadt u Njemačkoj. Također naglašava da mu je zbog predmetnog štetnog događaja zaostao ožiljak u predjelu lijevog ramena, a što predstavlja naruženost. Nadalje naglašava da mu je potrebna stalna pomoć druge osobe jer zbog ograničene pokretljivosti više nije u mogućnosti obavljati uobičajene dnevne poslove.

Slijedom navedenog potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 362.000,00 kn, a koji iznos smatra pravičnom novčanom naknadom te potražuje za:

- pretrpljene bolove iznos od 30.000,00 kn,
- pretrpljeni strah iznos od 30.000,00 kn,
- duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 250.000,00 kn,
- duševne boli zbog naruženosti iznos od 22.000,00 kn,
- tuđu pomoć i njegu iznos od 30.000,00 kn i
- na ime rente za trajnu tuđu pomoć i njegu s početkom od 1. veljače 2017. pa ubuduće mjesečno iznos od 1.200,00 kn.

Nadalje, navodi da se 1. ožujka 2017. obratio s odštetnim zahtjevom osiguravatelju tuženika koji se nije očitovao o osnovanosti istog te zakonske zatezne kamate potražuje od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku, odnosno 2. ožujka 2017. pa do isplate.

Slijedom navedenog predlaže da se naloži tuženiku da mu na ime naknade štete isplati iznos od 362.000,00 kn (48.045,66 eur) sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. ožujka 2017. do isplate, kao i mjesečnu rentu s osnova tuđe pomoći i njege u iznosu od 1.200,00 kn (159,27 eur) počevši od 1. veljače 2017. pa ubuduće, s time da mu je dužan dospjele obroke isplatiti odjednom, a buduće dopijevajuće najkasnije do svakog 5. u mjesecu. Također potražuje parnični trošak s kamatom od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu kao neosnovanu u cijelosti. Navodi da je tužiteljem zaključio Ugovor o radu za obavljanje poslova građevinskog radnika u SR Njemačkoj i da je tužitelj obavljao poslove betoniranja segmenta mosta na gradilištu u Wernecku i da je 15. lipnja 2016. doživio nesreću na radu. Također navodi da se nesreća dogodila na način da je skela koja je pridržavala oplatu mosta popustila i urušila te je tom prilikom tužitelj pao s visine od 20 metara i zadobio teške tjelesne ozljede.

Nadalje navodi da je kod obavljanja poslova na betoniranju na konkretnom gradilištu sa izvođačem radova, Njemačkom tvrtkom, ugovorio samo najam svojih radnika, s time da nije bio u poslovnom odnosu sa Njemačkom tvrtkom kao podizvođač građevinskih radova.

Ističe da je izvođenje radova na izgradnji mosta, organizaciju gradilišta te nadzor nad izvedenim radovima obavljala Njemačka tvrtka koja je glavni izvođač radova, s time da su nakon štetnog događaja istragu o uzrocima nesreće i odgovornim osobama izvođača provodili istražni organi SR Njemačke. Naglašava da iz navedenog proizlazi da je do štetnog događaja i stradanja tužitelja došlo isključivo propustom glavnog izvođača

radova i da je uzrok štetnog događaja rušenje skele i oplata mosta. Nadalje naglašava da je tuženik kao poslodavac dao u najam svoje radnike na gradilištu da obavljaju poslove te nije bio dužan osigurati rad na siguran način sukladno Zakonu o radu i Zakonu o zaštiti na radu pa s tog osnova nije mogao napraviti nijedan propust.

Ističe da je organizaciju rada i gradilišta obavljao glavni izvođač, Njemačka tvrtka koja je bila dužna osigurati uvjete za rad na siguran način, za sve radnike na gradilištu te je razvidno da je štetni događaj nastao zbog propusta Njemačke tvrtke koja se ovdje smatra trećom osobom te sukladno čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima isključuje svoju odgovornost za nastalu štetu jer je šteta nastala radnjom treće osobe koju tuženik nije mogao predvidjeti niti otkloniti.

Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužitelja da mu naknadi parnični trošak.

3. Podneskom od 16. listopada 2017. tuženik je obavijestio sud da je nad njim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1181/2017 od 2. listopada 2017. otvoren stečajni postupak te je predložio da sud temeljem čl. 212. toč.4. Zakona o parničnom postupku prekine ovaj postupak.

4. Sud je rješenjem poslovni broj Pr-1532/17-8 od 17. listopada 2017. utvrdio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer su nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

5. Tužitelj je podneskom od 9. ožujka 2018. predložio nastavak postupka, a sud je rješenjem poslovni broj Pr-1532/17-11 od 27. ožujka 2018. nastavio postupak u ovoj pravnoj stvari i pozvao stečajnog upravitelja Milorada Zajkovskog da preuzme postupak.

6. Tuženik je u podnesku od 21. svibnja 2018. naveo da je tužitelj podneskom od 9. ožujka 2018. predložio nastavak postupka, ali pri tome nije specificirao tužbeni zahtjev, tako da isti glasi na utvrđenje osporene tražbine te s obzirom na navedeno smatra da je tužitelj propustio rok iz čl. 269. Stečajnog zakona te je izgubio pravo na vođenje ove parnice.

U istom podnesku je predložio da sud sukladno odredbi čl. 211. Zakona o parničnom postupku o ovoj parnici obavijesti Croatia osiguranje d.d. s obzirom da je tuženik imao sklopljenu policu osiguranja broj 078620008130, a koja polica obuhvaća i odgovornost prema djelatnicima.

7. Tužitelj je u podnesku od 29. svibnja 2018., predanog na ročištu 15. lipnja 2018., uredio tužbeni zahtjev na način da glasi na utvrđenje osporene tražbine, s time da zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i tuđu pomoć i njegu potražuje iznos od 362.000,00 kn (48.045,66 eur). Nadalje u istome navodi da umjesto rente za trajnu tuđu pomoć i njegu koju je potraživao tužbom od 1. veljače 2017. pa ubuduće mjesečno u iznosu od 1.200,00 kn (159,27 eur) potražuje od tuženika isplatu jednog ukupnog iznosa (kapitaliziranu rentu za trajnu tuđu pomoć i njegu) i to iznos od 547.200,00 kn (72.625,92 eur). Također je naveo da se (kako je to naznačio u tužbi) dana 1. ožujka 2017. sa odštetnim zahtjevom obratio osiguravatelju tuženika, koji se nije očitovao o osnovanosti istog te potražuje zakonske zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 2. ožujka 2017., a iste do dana otvaranja stečajnog postupka prema njegovom izračunu iznose 50.975,23 kn (6.765,58 eur).

Stoga traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 960.175,23 kn (127.437,15 eur) i to kao tražbina prvog višeg isplatnog reda koja je prijavljena u stečajnom postupku. Također predlaže da se naloži tuženiku da mu naknadi trošak parničnog postupka sa kamatom od presuđenja do isplate.

8. Tuženik je u podnesku od 21. lipnja 2018. istaknuo prigovor prekluzije te se protivi preinaci tužbe. Ponavlja da tužitelj u podnesku od 9. ožujka 2018., a kojim je predložio nastavak postupka nije specificirao tužbeni zahtjev na način da glasi na utvrđenje osporene tražbine te je time propustio prekluzivni rok za specifikaciju tužbenog zahtjeva. Također navodi da je tužitelj podneskom predanim na ročištu 15. lipnja 2018. preinačio tužbeni zahtjev jer sada potražuje kapitaliziranu rentu za trajnu tuđu pomoć i njegu te ističe da tužitelj niti u tužbi niti u prijavi tražbine u stečajnom postupku (kojoj prijavi je priložena tužba) nije tražio rentu na ime kapitalizirane rente za trajnu tuđu pomoć i njegu u ukupnom iznosu od 547.200,00 kn (72.625,92 eur) te je jasno da sukladno čl. 270. Stečajnog zakona (NN 71/15) ne može sada mijenjati osnovu svog potraživanja budući da ista nije bila na taj način naznačena u prijavi tražbine. Stoga se protivi preinaci tužbe.

Nadalje je naveo da osporava i tijek zatraženih kamata te ističe da je tužitelj u tužbi potraživao kamate na tražene iznose od podnošenja odštetnog zahtjeva Croatia osiguranju d.d. (od 1. ožujka 2017.), a s obzirom da se s odštetnim zahtjevom prije podnošenja tužbe nije obratio tuženiku (već samo Croatia osiguranju d.d.) u odnosu na njega ne može potraživati kamate na traženi iznos glavnice tekuće od podnošenja odštetnog zahtjeva do 2. listopada 2017. (dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom).

U gore navedenom podnesku predložio je i da sud sukladno čl. 211. Zakona o parničnom postupku o ovoj parnici obavijesti trgovačko društvo iz Savezne Republike Njemačke Max Bögl Stiftung & Co radi eventualnog miješanja u ovu parnicu budući je navedeno društvo bilo glavni izvođač radova u izgradnji mosta na autoputu A7 kod mjesta Werneck.

9. Tužitelj je u podnesku od 23. prosinca 2024. uredio tužbeni zahtjev na način da traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 37.906,72 eur kao tražbina prvog višeg isplatnog reda zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 2. ožujka 2017. do isplate, kao i tražbina u iznosu od 4.800,00 eur kao tražbina prvog višeg isplatnog reda (parnični trošak koji je nastao do otvaranja stečajnog postupka) sa kamatom od presuđenja do isplate. Također predlaže da se naloži tuženiku da mu naknadi troškove postupka sa kamatom od presuđenja do isplate.

10. Tuženik je u podnesku od 8. siječnja 2025. naveo da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe, kao i preinaci u dijelu u kojem je tužitelj preinačio tužbu. Pojašnjava da je tužitelj u podnesku od 23. prosinca 2024. povukao dio zahtjeva po pojedinim vidovima štete te je povukao i dio zahtjeva u iznosu od 547.200,00 kn, odnosno 72.625,92 eur, koji se odnosi na kapitaliziranu rentu za trajnu tuđu pomoć i njegu (vještaci su utvrdili da nema potrebe za trajnom tuđom pomoći i njegom), a takva dispozicija tužitelja ima značenje djelomičnog povlačenja tužbe, za što je potreban pristanak tuženika, a on se istome protivi. Također je naveo da je tužitelj povisio tužbeni zahtjev (po osnovi naknade štete za pretrpljene bolove), što predstavlja preinaku, a istoj se protivi.

Nadalje je naveo da je tužitelj preinačio tužbu i u dijelu koji se odnosi na parnični trošak nastao prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom te se takvoj preinaci protivi. Istaknuo je da u prijavi tražbine u stečajnom postupku tužitelj nije specificirao troškove iz ove parnice nastale do dana otvaranja stečajnog postupka te takve troškove nije specificirao tijekom postupka, već iste prvi puta spominje u podnesku od 23. prosinca 2024. slijedom čega ih ne može sada u ovom postupku potraživati, a pogotovo ne kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda. Naglasio je da je tužitelj prekludiran u postavljanju takvog zahtjeva te predlaže tužbu u navedenom dijelu odbaciti, s time ako sud ipak dopusti preinaku tužbe, unatoč njegovim prigovorima i protivljenju ističe prigovor zastare.

11. Tužitelj je u podnesku od 26. ožujka 2025. naveo da je točan navod tuženika u dijelu da zatraženi trošak za parnične radnje prije otvaranja stečajnog postupka ne

predstavljaju tražbinu prvog višeg isplatnog reda te slijedom navedenog tu tražbinu potražuje kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Naveo je da i nadalje potražuje predmetni iznos na ime troškova postupka nastalih do otvaranja stečajnog postupka jer je u prijavi tražbine u stečajnom postupku, u dijelu podataka o prijavljenoj tražbini naveo osnovu tražbine - da se radi o tražbini iz naznačene parnice odnosno tražbini temeljem postavljenog tužbenog zahtjeva iz iste (uz dostavljenu presliku tužbe i svih priloga uz istu, uključujući odštetni zahtjev).

Nadalje je naveo da se tuženik neosnovano protivi tijeku zateznih kamata zatraženih tužbenim zahtjevom, na glavnicu naknade štete kao tražbine prvog višeg isplatnog reda jer se radi o tražbini naknade štete s osnova ozljede na radu, koja je tražbina prvog višeg isplatnog reda ex legis čl. 138. st. 1. alineja 3. Stečajnog zakona i koja tražbina ex legis 1103. ZOO-a uključuje iznos glavnice naknade štete i pripadajućih kamata na istu.

12. U podnesku od 7. travnja 2025. tuženik je ponovio svoje navode iz podneska od 8. siječnja 2025. i dodao da je iz same prijave tražbine tužitelja, ali i iz rješenja o osporenim i utvrđenim tražbinama vidljivo da tražbina po osnovi troškova predmetnog postupka nije bila predmet ispitivanja u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, a s obzirom da ista nije ni prijavljena.

13. Tužitelj u podnesku od 21. svibnja 2025., kao i na ročištu održanom 3. lipnja 2025. navodi da preinačuje tužbeni zahtjev iz podneska od 23. prosinca 2024. te zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu potražuje ukupan iznos od 45.309,92 eur i to za pretrpljene bolove iznos od 4.300,00 eur, za pretrpljeni strah iznos od 2.900,00 eur, za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti iznos od 29.400,00 eur, za duševne boli zbog naruženosti iznos od 5.600,00 eur te za tuđu pomoć i njegu iznos od 3.109,92 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od podnošenja odštetnog zahtjeva (2. ožujka 2017.) pa do isplate. Slijedom navedenog traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 45.309,92 eur kao tražbina prvog višeg isplatnog reda zajedno sa zateznim kamatama tekućim počev od 2. ožujka 2017. do isplate te da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 4.800,00 eur kao tražbina drugog višeg isplatnog reda zajedno sa zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude do isplate. Također potražuje troškove parničnog postupka sa zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude do isplate. U navedenom podnesku je naglasio da je prilikom donošenja odluke u predmetnom postupku potrebno uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. (kada su posljednji put mijenjani Orijentacijski kriteriji) te tako uvažiti realan gospodarski kontekst, s posebnim naglaskom na stopu inflacije i rast potrošačkih cijena čime se doprinosi ujednačenju i pravednijoj sudskoj praksi.

14. Na ročištu održanom 3. lipnja 2025. tuženik je ponovno naglasio da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe te je ostao kod svih svojih prigovora iznesenih tijekom postupka.

15. Sud je 8. studenog 2019. sukladno prijedlogu tuženika o otpočetoj parnici obavijestio Croatia osiguranje d.d. koja je navedenu obavijest zaprimila 13. studenog 2019., ali se na istu oglušila.

16. Kako tuženik nije postupio sukladno raspravnom rješenju suda od 11. ožujka 2025., odnosno nije u roku od 15 dana, kao ni do zaključenja glavne rasprave dostavio ovjereni prijevod tužbe, odgovora na tužbu te ostalu dokumentaciju iz spisa na njemački jezik, sud nije o otpočetoj parnici obavijestio trgovačko društvo iz Savezne Republike Njemačke Max Bögl Stiftung & Co radi eventualnog miješanja u ovu parnicu.

17. Radi ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u Ugovor o upućivanju na rad u inozemstvo od 28. srpnja 2014. (str. 5-8 spisa), Ugovore o radu na određeno vrijeme od 8. srpnja 2015. i 28. srpnja 2014. (str. 9-10 i 11-12 spisa), medicinsku dokumentaciju (str. 21-47, 169-190, 213-216, 282-286 spisa), odštetni zahtjev tužitelja od 1. ožujka 2017. (str. 48 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 2. listopada 2017. (str. 58-59 spisa), djelomično rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/17 od 26. veljače 2018. (str. 65-86 spisa), zapisnike o ocjeni osposobljenosti tužitelja za rad na siguran način od 11. siječnja 2016. (str. 102-103 i 104-105 spisa), policu Croatia osiguranja d.d. broj 078620008130 od 6. srpnja 2015. (str. 106 spisa), prijavu tražbine u stečajnom postupku od 27. studenog 2017. (str. 135-136 spisa), Ugovor broj 480034315 zaključen između tuženika i Max Bogl & Co KG StO Frankfurt od 19. listopada 2015. (str. 201-206 spisa) i drugu dokumentaciju (str. 337-369 spisa).

18. Proveden je dokaz saslušanjem tužitelja (str. 278-279 spisa).

19. Nadalje, proveden je dokaz medicinskim vještačenjima po stalnim sudskim vještacima prof.dr. sc. Božidaru Šebečiću, spec. kirurgu – subspec. traumatologu, dr. sc. Željku Bočini, spec. neurologu (str. 163-168 spisa), prim. mr.sc. Jeleni Kovačić, spec. otorinolaringologu (str. 211-212 spisa) i prim.dr.sc. Nedi Stiber, oftalmologu (str. 233-235 spisa), kao i usmenim očitovanjem navedenih vještaka na ročištu 23. siječnja 2024. (str. 248-250 spisa).

Također je proveden dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Branki Vidrih, spec. psihijatru (str. 291-293 spisa), kao i njezinim usmenim očitovanjem na ročištu 11. ožujka 2025. (str. 312 spisa) te dokaz usuglašavanjem svih vještaka na navedenom ročištu vezano za ocjenu ukupnog smanjenja životne aktivnosti kod tužitelja (str. 313 spisa).

20. Na ročištu održanom 23. siječnja 2024. tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedoka Antuna Knapića kao i prijedloga za provođenjem financijskog vještačenja budući su vještaci ocijenili da ne postoji potreba za trajnom tuđom pomoći.

21. Sud je odbio prijedlog tuženika da se putem državnog odvjetništva Savezne Republike Njemačke pribavi cjelokupni predmet poslovni broj AZ-11 UJS 3623/16, budući isti nije odlučan u ovoj pravnoj stvari, a pribavljanje istog bi doprinijelo odugovlačenju ovog ionako dugog postupka. Naime, tužitelj je u ovom postupku tužio svog poslodavca, a poslodavac se, ukoliko smatra da je odgovornost za nastanak štetnog događaja na trgovačkom društvu iz SR Njemačke Max Bögl Stiftung & Co, koji su izvodili radove, može od istog regresirati.

22. Na temelju provedenog postupka, sud je temeljem odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje ZPP) ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

23. Predmet spora je zahtjev tužitelja kojim od tuženika potražuje naknadu štete (imovinske i neimovinske) zbog povrede na radu.

24. Među parničnim strankama je nesporna pasivna legitimacija i nastanak štetnog događaja.

25. Među parničnim strankama je sporno treba li tužbu odbaciti zbog prekluzije, zatim je li tužitelj više puta tijekom postupka preinačio tužbeni zahtjev i je su li te preinake dopuštene, te ukoliko ih sud dopusti je li nastupila zastara.

26. Nadalje, među parničnim strankama je sporna odgovornost za nastanak štetnog događaja, visina tužbenog zahtjeva kao i tijek kamata.

27. Iz Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog između tužitelja i tuženika 28. srpnja 2014. proizlazi da se radni odnos zasniva na određeno vrijeme zbog povećanja opsega poslova te da tužitelj počinje s radom 30. srpnja 2014., a radni odnos mu traje dok traje povećani opseg poslova, a najduže do 29. srpnja 2015.

28. Iz Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog između tužitelja i tuženika 8. srpnja 2015. proizlazi da se radni odnos zasniva na određeno vrijeme zbog novo ugovorenog posla na gradilištu u Wolfsburgu te da tužitelj počinje s radom 31. srpnja 2015., a radni odnos mu traje dok traje povećani opseg poslova, a najduže do 30. srpnja 2016.

29. Iz Ugovora o upućivanju na rad u inozemstvo sklopljenog između tužitelja i tuženika 28. srpnja 2014. proizlazi da se tužitelj upućuje na rad u SR Njemačku, a radi ispunjavanja ugovornih obveza poslodavca prema njemačkim investitorima i to 31. srpnja 2014., s time da se Ugovor sklapa na određeno vrijeme, a najdulje 2 godine.

30. Iz odštetnog zahtjeva proizlazi da se tužitelj obratio Croatia osiguranju d.d. sa zahtjevom za mirno rješenje spora, a iz potvrde pošte o primitku preporučene pošiljke da je isti predan pošti 1. ožujka 2017.

31. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 2. listopada 2017. proizlazi da se otvara stečajni postupak nad tuženikom te da se pozivaju vjerovnici da u roku 60 dana od dana objave ovog rješenja na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zagrebu, u skladu sa odredbama Stečajnog zakona, na propisanom obrascu, prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju.

32. Iz prijave tražbine u stečajnom postupku (obrazac 18.) od 27. studenog 2017. proizlazi da je tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 5.000.000,00 (pet milijuna kn), a kao dokaz o postojanju tražbine priložio je presliku tužbe iz predmeta Pr-1532/2017 (sada Pr-3674/2018).

33. Iz djelomičnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 26. veljače 2018. proizlazi da je stečajni upravitelj u prvom višem isplatnom redu osporio tražbinu za koju ne postoji ovršna isprava vjerovnicima među kojima je i tužitelj i to u iznosu od 4.974,556,09 kn odnosno 660.237,05 eur, a kao razlog osporavanja je navedena tužba - nesreća na radu.

U istom je navedeno da se stečajni vjerovnici osporenih tražbina upućuju na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke. Također je navedeno ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka o tražbini tekla parnica upućuje se stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena staviti prijedlog za nastavak parnice.

34. Vezano za prigovor tuženika da tužbu treba odbaciti jer tužitelj nije u roku određenom čl. 269. Stečajnog zakona uredio tužbeni zahtjev tako da isti glasi na utvrđenje osporene tražbine, treba ukazati da je čl. 269. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017) propisano ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o

tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice (st.1), prijedlog za nastavak parnice iz st. 1. ovog članka može podnijeti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke (st.2), ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen u parnicu ne predloži nastavak parnice u roku iz st. 2. ovog članka, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice (st. 3.).

Dakle, iz navedene odredbe ne proizlaze navodi tuženika, odnosno da je tužitelj propustio prekluzivni rok za specifikaciju tužbenog zahtjeva jer istovremeno sa prijedlogom za nastavkom postupka nije uredio tužbeni zahtjev tako da isti glasi na utvrđenje osporene tražbine.

Nadalje tu valja naglasiti da iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-1181/2017 od 26. veljače 2018. proizlazi da se stečajni vjerovnici osporenih tražbina upućuju na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, s time ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka o tražbini tekla parnica, upućuje se stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena staviti prijedlog za nastavak parnice. Nadalje navedeno je da ako stečajni vjerovnik koji je upućen u parnicu, ne pokrene parnicu u dodijeljenom roku smatrati će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Iz navedenog proizlazi da su vjerovnici upućeni staviti prijedlog za nastavak postupka, a upozorenje o gubitku prava na vođenje parnice odnosi se isključivo na one vjerovnike koji pokreću postupak. S obzirom da je tužitelj u roku podnio prijedlog za nastavak parnice te kasnije podneskom od 29. svibnja 2018. (predanog na ročištu 15. lipnja 2018.) uredio tužbeni zahtjev tako da isti glasi na utvrđenje osporene tražbine, sud smatra da je gore navedeni prijedlog tuženika da se tužba odbaci neosnovan.

35. Vezano za navod tuženika da je tužitelj preinačio tužbu podneskom predanim na ročištu 15. lipnja 2018. jer umjesto mjesečnog iznosa od 1.200,00 kn na ime trajne tuđe pomoći i njege sada potražuje kapitaliziranu rentu za trajnu tuđu pomoć i njegu u iznosu od 547.200,00 kn i da je tužitelj u prijavi tražbine u stečajnom postupku u podatke o tražbini naveo spor koji se vodi pred ovim sudom pod br. Pr-1532/17 te je kao dokaz o postojanju tražbine dostavio presliku tužbe te se s obzirom na navedeno poziva na čl. 270. Stečajnog zakona i protivi se takvoj preinaci, sud smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o preinaci tužbe.

Odredbom čl. 270. Stečajnog zakona propisano je da se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Po mišljenju ovog suda nije došlo do promjene pravne osnove time što umjesto pojedinačnih mjesečnih iznosa tužitelj potražuje jedan iznos (kapitaliziranu rentu) s osnova trajne tuđe pomoći i njege. Nadalje kako je tužitelj u prijavi tražbine u stečajnom postupku naznačio iznos od 5.000.000,00 kn, nije došlo ni do povećanja njegovog zahtjeva, s time da nije došlo niti do promjene u isplatnom redu.

Slijedom navedenog ne radi se o preinaci tužbe te je isticanje navedenog prigovora neosnovano.

36. Tužitelj je podnescima od 23. prosinca 2024. i 26. ožujka 2025. tražio da se utvrdi njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 37.906,72 eur, a u podnesku od 21. svibnja 2025. u iznosu od 45.309,92 eur, a tuženik se navedenoj preinaci protivio te je istaknuo prigovor zastare ukoliko sud dopusti preinaku.

Sud je na ročištu održanom 3. lipnja 2025. dopustio preinaku tužbe sukladno odredbi čl. 190. i čl. 191. ZPP-a, budući se u konkretnom slučaju radi o preinaci tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka), a vezano za prigovor zastare treba naglasiti da do prekida zastare ne dolazi u trenutku preinačenja

tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva, već se zastara prekida podnošenjem tužbe.

37. Nadalje sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika da je kao poslodavac dao svoje radnike u najam na gradilište da obavljaju poslove i da ne može biti odgovoran za nastanak štetnog događaja jer nije bio izvođač radova na gradilištu na kojem je došlo do predmetnog štetnog događaja te da nije bio odgovoran za organizaciju rada i gradilišta te da je štetni događaj nastao zbog propusta Njemačke tvrtke koja je bila dužna osigurati uvjete za rad na siguran način, za sve radnike na gradilištu i da se ista smatra trećom osobom sukladno čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima.

Naime, sud je otklonio gornje navode tuženika. Prije svega treba ukazati da se tuženik služi terminom "davanje u najam svojih radnika" koji nije predviđen Zakonom o radu, s time da su tuženik i tužitelj sklopili dva Ugovora o radu na određeno vrijeme i na temelju istih Ugovor o upućivanju tužitelja na rad u inozemstvo 28. srpnja 2014. te je u čl. 2. istog ugovoreno da se tužitelj upućuje na rad u SR Njemačku, a radi ispunjavanja ugovornih obveza poslodavca prema njemačkim investitorima. Dakle, tužitelj je kao radnik tuženika obavljao poslove za tuženika kao poslodavca te je doživio ozljedu na radu upravo obavljajući poslove koje je ugovorio sa tuženikom kao svojim poslodavcem, a koje je njegov poslodavac - tuženik preuzeo kao obvezu prema njemačkim investitorima.

Pozivanje tuženika na odredbu čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 155/23, dalje ZOO), s ciljem da se oslobodi odgovornosti smatrajući njemačkog investitora trećom osobom čiju radnju nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći je neosnovano kraj činjenice da je tuženik poslodavac tužitelju, koji mu je dao radni zadatak prilikom kojeg je stradao te je kao takav odgovoran tužitelju za nastalu povredu na radu.

Tu treba naglasiti da iz Podugovora br. 4800034315 od 19. listopada 2015. (str. 204-205 spisa) proizlazi da se isti odnosi na građevinski projekt i to građevinske radove - betonske i armirano-betonske radove te da je nalogodavac Max Bogl Stiftung & Co, a nalogoprimac tvrtka Viadukt – tuženik te da je naknada za rad prema popisu radova iz pregleda 909.600,54 eur. Dakle ne stoji navod tuženika da je da nije bio u poslovnom odnosu sa Njemačkom tvrtkom kao podizvođač radova budući se istim obvezao obaviti betonske i armirano-betonske radove, a koje je radove obavljao tužitelj u vrijeme nastanka štetnog događaja.

38. Odredbom čl.25. st.1. Zakona o zaštiti na radu (NN 71/14 dalje ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. St.2. istog članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

39. Odredbom čl.111. st.1. Zakona o radu (NN 93/14, dalje ZR) propisano je da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu pretrpljenu na radu ili u svezi sa radom prema općim propisima obveznog prava.

40. To znači da se odgovornost tuženika procjenjuje po objektivnom kriteriju, odnosno tuženik odgovara na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena, a tijekom postupka tuženik, na kojem je teret dokaza, nije dokazao niti jedan od razloga koji bi ga oslobodili od odgovornosti za predmetni štetni događaj. S druge strane tužitelj je dokazao da se u konkretnom slučaju radi o štetnom događaju nastalom na radu, odnosno u svezi s radom. Naime, iz činjeničnih navoda tužbe, kao i odgovora na tužbu proizlazi da je do ozljeđivanja tužitelja došlo na način da je tužitelj obavljao poslove betoniranja segmenta

mosta na gradilištu u Wernecku i da je skela koja je pridržavala oplatu mosta popustila i urušila se te je tužitelj pao sa visine od 20-ak metara i zadobio teške tjelesne ozljede.

41. Dakle, poslodavac tužitelja je postupio protivno odredbi čl.7. st.3. ZR-a, kojom je propisano da je poslodavac dužan radniku osigurati uvjete za rad na siguran način i na način da ne ugrožava zdravlje radnika, kao i protivno odredbi čl. 41. ZZR-a kojom je propisano da je poslodavac obavezan osigurati da su mjesta rada koja se koriste u svakom trenutku sigurna, održavana, prilagođena za rad i u ispravnom stanju, u skladu s pravilima zaštite na radu.

42. S obzirom na naprijed navedeno sud smatra da je tuženik kao tužiteljev poslodavac u konkretnom slučaju odgovoran za štetni događaj od 15. lipnja 2016. u kojem je tužitelj teško ozlijeđen.

43. Iz iskaza tužitelja, saslušanog na okolnost posljedica koje trpi nakon šetnog događaja, proizlazi da je u vrijeme nastanka šetnog događaja imao 36 godina te prije šetnog događaja nije imao nikakvih zdravstvenih problema, a nakon šetnog događaja ostale su šetne posljedice koje se očituju u tome da na desno uho ne čuje dobro, cijelo vrijeme osjeća šumove, u lijevoj ruci, odnosno prema ramenu ima šarafe koje su liječnici odlučili da ne vade jer mu mogu oštetiti živac te ne može podići ruku u cijelosti, odnosno ograničena mi je pokretljivost ruke. Naveo je da ne može dugo sjediti i da mu je najlakše kada hoda, jer mu je ozlijeđen 3. i 5. pršljan. Također je naveo da npr. sina od 4 godine ne može naučiti voziti bicikl jer ne može biti dugo u sagnutom položaju.

Nadalje je naveo da je nakon šetnog događaja morao potražiti pomoć psihijatra-psihologa i još i danas ih posjećuje jer slabo spava, boji se buke, strese se kada nešto lupne, strah ga je voziti se liftom.

Na pitanje pun. tuženika navodi da mu je poznato da se u Njemačkoj vodi kazneni postupak vezano za ovaj postupak i isti se vodi protiv trojice statičara, s time da ne zna za koju firmu su oni radili. Također navodi da je bio izaslan radnik Viadukta (tuženika) te je radio kao tesar, s time da je prošle godine (2023.) bio pozvan na sud u Njemačkoj kao svjedok te je dao izjavu što je radio i koji su bili njegovi poslovi.

Sud je izvršio neposredno opažanje naruženja kod tužitelja te je utvrdio da kod tužitelja postoji ožiljak koji se nalazi na prednjoj strani lijevog ramena, isti je dugačak 10-15 cm i vidljiv je kada tužitelj podigne majicu. Nadalje, tužitelj je sudu pokazao i desnu šaku te je vidljivo da su 3., 4. i 5. prst skvrčeni odnosno da ne daju ispraviti, izravnati, te je naveo da mu prsti trnu. Tužitelj je također naveo da ima ožiljak ispod oka.

Nadalje je naveo da mu je nakon šetnog događaja pomagala tadašnja cura, sadašnja supruga i to u obavljanju osobne higijene, oblačenju i slično.

44. Sud je prihvatio iskaz tužitelja u cijelosti, s time da je isti sukladan sa provedenim medicinskim vještačenjima po liječnicima spec. kirurgu-subspec.traumatologu prof. dr. sc. Božidaru Šebečiću, spec. neurologu dr. sc. Željku Bočini, spec. otorinolaringologu subspec. audiologije prim. mr. sc. Jeleni Kovačić, oftalmologu prim. dr. sc. Nedi Striber i spec. psihijatrije Branki Vidrih, koji su u svojim nalazima i mišljenjima utvrdili ozljede koje je tužitelj zadobio u šetnom događaju.

45. Iz nalaza i mišljenja gore navedenih stalnih sudskih vještaka prof.dr.sc. Božidara Šebečića spec. kirurga-subspec.traumatologa i dr.sc. Željka Bočine spec. neurologa od 12. prosinca 2019. proizlazi da je tužitelj stradao na radnom mjestu u Njemačkoj prilikom urušavanja konstrukcije oplata s visine 20-25 metara te da je zadobio tešku kranocerebralnu ozljedu (krvarenje ispod paučinaste moždane ovojnice, nagnječenje mozga) zbog čega je bio u komi, prijelom donjeg zida orbite lijevog oka, prijelom petroznog

dijela desne sljepoočne kosti s oslabljenim sluhom, prijelome trupa 2.-5. slabinskog kralješka, prijelom kirurškog vrata lijeve nadlaktice sa oštećenjem aksilarnog živca.

Vještaci navode da je 16. lipnja 2016. učinjena osteosinteza prijeloma lijeve nadlaktice, a 21. lipnja 2016. operacija donjeg zida orbite lijevog oka te da je tužitelj proveo stacionarnu fizikalnu terapiju u više navrata.

Nadalje, vještaci navode da je zbog zadobivenih ozljeda kod tužitelja došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja, a prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužitelja, kod tužitelja je kao posljedica prijeloma u lijevom ramenu i oštećenja aksilarnog živca zaostala umjerena hipotrofija deltoidnog mišića, oslabljen osjet dodira u deltoidnoj regiji, oslabljena snaga abdukcije lijevog ramena. Također navode da su kretnje tužitelja u ramenu ograničene u manjem stupnju te da ima bolove u ramenu kod izvođenja težih poslova, naročito onih koji zahtijevaju podignutu ruku.

Naglašavaju da su navedene trajne posljedice uzrok smanjenja životne aktivnosti od 15%.

Nadalje navode da zbog prijeloma trupa 2.-5. slabinskog kralješka, tužitelj ima česte bolove u križima, otežano sagiba i rotira tijelo, ne može nositi veće terete, kretnje slabinske kralježnice su bolne, ograničene u manjem stupnju te trajne posljedice iznose 13-15 %.

Također navode da je tužitelju zbog umjerene kontrakture 4. i 5. prsta desne šake i oslabljene grube mišićne snage desne šake smanjena životna aktivnost za 5%.

Navode da je zbog kranocerebralne ozljede sa zaostalim posttraumatskim blažim kognitivnim smetnjama tužitelju smanjena je životna aktivnost za 10 %.

Vještaci zaključuju da ukupno, realno smanjenje životne aktivnosti s kirurško-traumatološko-neurološke domene iznosi 35% te tužitelj uslijed navedenog trpi i odgovarajuće duševne boli.

Ističu da zbog oštećenja sluha na desno uho i oslabljenog vida na lijevo oko preporučaju vještačenje otorinolaringologa i oftalmologa.

Nadalje vještaci navode da je tužitelj zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jakog intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 30 dana i manjeg intenziteta 4 mjeseca kumulativno, a zaostali povremeni bolovi manjeg intenziteta uključeni su u smanjenje životne aktivnosti.

Vještaci navode da takozvani primami strah koji se javlja u trenutku životne ugroze i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja nije mogao trpjeti zbog gubitka svijesti, a tzv. sekundarni strah koji je proistekao iz zadobivenih ozljeda i njihovih posljedica jakog intenziteta trpio je 5 dana, srednje jakog intenziteta 15 dana, te strah manjeg intenziteta 2 mjeseca (kumulativno). Navode da je tzv. kasni strah u vidu nelagode i bojazni glede mogućih daljnjih posljedica ozljeđivanja po zdravlje i ishoda liječenja trajao još 3 mjeseca.

Također navode da je postoperativni ožiljak na prednjoj strani lijevog ramena duljine 14 cm, širine 1,5 cm, tamniji od okolne kože i skvrčenost 4. i 5. prsta desne šake predstavljaju naruženje srednjeg stupnja uslijed čega trpi i odgovarajuće duševne boli.

Vještaci navode da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna po otpustu iz bolnice u Njemačkoj 31. kolovoza 2016. pa do primitka na rehabilitaciju u Lipik 13. listopada 2016. u opsegu 5 sati dnevno, a nakon otpusta iz Lipika 3. studenog 2016. tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć u opsegu 4 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 4 tjedna i u opsegu 1 sat dnevno 8 tjedana za pomoć kod održavanja osobne higijene u prvoj fazi liječenja, za obavljanje težih kućnih poslova, nabavku i pripremu hrane i sl. Također navode da kod tužitelja nema potrebe za trajnom tuđom pomoći.

46. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prim. mr.sc. Jelene Kovačić, spec. otorinolaringologije, subspec. audiologije od 11. ožujka 2021. proizlazi da je tužitelj u predmetnom događaju u ORL području zadobio frakturu desne petrozne kosti sa krvarenjem u desni zvukovod nakon čega su zaostale posljedice u vidu teške miješane

nagluhosti i jakog šuma u desnom uhu. Nadalje navodi da između povrede uha i štetnog događaja postoji izravna uzročno-posljedična veza te da trajne posljedice zadobivene povrede uha smanjuju opću životnu sposobnost tužitelja za 7% u kojem će obimu trpjeti duševne boli i morati će ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu.

47. Nadalje iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prim.dr.sc. Nede Striber, oftalmologa, od 1. veljače 2022. proizlazi da je tužitelj u štetnom događaju s oftalmološkog područja zadobio frakturu dna orbite i uklještenje donjeg ravnog mišića. Navodi da je operativno zbrinut 26. siječnja 2016., a oftalmološki i neurološki nalazi koji se nalaze u medicinskoj dokumentaciji na strani 30 i 32 spisa, ne ukazuju na postojanje odstupanja vidne funkcije. Ističe da neurološki nalaz govori u prilog urednog nalaza bulbomotorike - pokretljivosti oka u svim smjerovima, a isto govori u prilog da nema zaostalih posljedica uklještenja donjeg ravnog mišića te da je operativni zahvat u cijelosti riješio nastalu problematiku. Također ističe da u cjelokupnoj dokumentaciji spisa nema niti jednog nalaza oftalmologa koji bi pratio slijed liječenja tužitelja s oftalmološkog dijela, a što bi govorilo i o ne postojanju smetnji s tog osnova tijekom perioda liječenja i rehabilitacije. Naglašava da kliničkim pregledom za potrebe vještačenja tužitelj nije dobio ispad vidne funkcije koji bi se mogao povezati sa štetnim događajem te slijedom iznesenog ne nalazi zaostalih posljedica štetnog događaja s oftalmološkog dijela.

48. Tužitelj je prigovorio nalazu i mišljenju stalnih sudskih vještaka prof.dr.sc. Božidara Šebečića, dr. Željka Bočine i prim.dr.sc. Nede Striber, a tuženik je naveo da ne može prihvatiti nalaz prim. mr. sc. Jelene Kovačić sam za sebe, već da se svi vještaci trebaju usuglasiti koliko je ukupno smanjenje životne aktivnosti kod tužitelja, a s obzirom na nalaz i mišljenje svakog pojedinog vještaka.

49. Stalni sudski vještaci prof.dr.sc. Božidar Šebečić, dr.sc. Željko Bočina, prim.dr.sc. Neda Striber i prim. mr. sc. Jelena Kovačić su se su se na ročištu održanom 23. siječnja 2024 očitovali na prigovore tužitelja.

Stalni sudski vještaci prof.dr.sc. Božidar Šebečić i dr. sc. Željko Bočina su naveli da tužitelj u svom podnesku prigovara ocjeni smanjenja životne aktivnosti ocijenjene po kirurgu traumatologu i neurologu i da su prilikom ocjene propustili cijeliti teško aksonsko oštećenje aksilarnog živca, nepotpunu ekstenziju lijevog lakta te terminalno zaostalu fleksiju, terminalno zaostalu supinaciju lijeve podlaktice i lagani tremor ruke, a vezano uz gornje navode tužitelja ističu da navedene tvrdnje nisu točne jer kao prvo tužitelj nema teško aksonsko oštećenje aksilarnog živca jer aktivno miče lijevom ramenom, a kretnje u ramenu su ograničene samo u manjem stupnju. Pojašnjavaju da se radi o teškom oštećenju živca, pokretljivost u ramenu bi bila minimalna. Ističu da su kod pregleda tužitelja utvrdili da nema ograničenja opsega pokreta u laktu niti mu zaostaje supinacija, a svoju ocjenu su dali na temelju priložene medicinske dokumentacije iz koje je vidljiva težina zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja te na temelju nalaza pri pregledu tužitelja. Smatraju da je ocjena u skladu sa sudsko medicinskom praksom i u cijelosti ostaju kod iste.

Vezano za prigovor tužitelja na ocjenu pretrpljenih bolova i straha vještaci navode da su fizički bolovi i strah subjektivna kategorija te ih nije moguće objektivno izmjeriti, a ocjenu su dali uzevši u obzir težinu zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja tužitelja te smatraju da je ocjena adekvatna i ostaju kod iste.

Vezano za prigovor na ocjenu naruženja zbog zaostalog ožiljka u području lijevog ramena i skvrčenosti 4. i 5. prsta desne šake, vještaci navode da se radi o ožiljku dužine 14 cm, širine 1,5 cm, koji je tamniji od okolne kože uz manji deformitet 4. i 5. prsta, te je ocjena naruženja u srednjem stupnju adekvatna i nikako se ne radi o naruženju većeg stupnja.

Vezano na prigovor na ocjenu potrebe za tuđom pomoći i njegovom navode da su je dali uzevši u obzir zadobivene ozljede i tijekom liječenja te smatraju da je adekvatna i ostaju kod nje. Naglašavaju da u cijelosti ostaju kod datog nalaza i mišljenja.

Nadalje na prigovor iz podneska tužitelja da u nalazu i mišljenju nije uzeto u obzir da tužitelj ima trajne posljedice u vidu posttraumatskih glavobolja i zaostalih posttraumatskih kognitivnih smetnji, vještaci navode da su iste uzete u obzir budući da prema nalazu neurologa od 12. listopada 2017. tužitelj ima samo prisutne povremene glavobolje, a prema nalazima psihologa uključujući i nalaz od 14. ožujka 2018. radi se o posttraumatskim blažim kognitivnim smetnjama te je ocjena trajnih posljedica kraniocerebralnih ozljeda adekvatna i sukladna medicinskoj dokumentaciji kao i kliničkom pregledu kojeg su izvršili kao vještaci.

Na daljnji prigovor tužitelja da je ocjena straha, misleći na sekundarni strah, neadekvatna, vještaci su naveli da su u nalazu i mišljenju ocijenili strah jakog intenziteta u trajanju od 5 dana, srednjeg jako intenziteta 15 dana, manjeg intenziteta 2 mjeseca te je ocjena straha kumulativna što znači da tužitelj nije trpio strah tijekom 24 sata, nego povremeno u trajanju od nekoliko sati, a po pitanju prigovora da nisu ocijenili da je tužitelj trpio i zabrinutost i strah za ishod zadobivenih ozljeda navode da je prigovor netočan, budući su u ocjeni straha također vrednovali tzv. kasni strah koji se odnosi na moguće daljnje posljedice ozljeđivanja kao i krajnji ishod liječenja u trajanju od tri mjeseca. Zaključno navode da u potpunosti ostaju pri ocjeni datoj u pisanom nalazu i mišljenju.

Na pitanje punomoćnika tužitelja je li ograničena pokretljivost ramena uzeta u obzir kod ocjene smanjenja životne aktivnosti, navode da je isto uzeto u obzir, a što je vidljivo iz vještačenja gdje je navedeno "kretnje u ramenu su ograničene u manjem stupnju". Ističu da je zbog ograničene pokretljivosti i oštećenja aksilarnog živca dana ocjena smanjenja životne aktivnosti od 15%.

Na daljnji upit punomoćnika tužitelja je li vještak neurolog uzeo u obzir i tremor, vještak navodi da prilikom kliničkog pregleda kojeg je obavio kao vještak, nije primijetio tremor niti druge nevoljne kretnje lijeve ruke. Naglašava da se tremor koji se javlja najčešće kod drugih patoloških bolesti i stanja u neurologiji objektivizira isključivo kliničkim pregledom.

Na daljnje pitanje je li uzeto u obzir trnjenje u rukama navodi da je to subjektivna kategorija i spada u subjektivne smetnje tužitelja, a iste se mogu javiti i kod degenerativnih promjena vratne kralježnice i drugih bolesti. Ističe da trnjenje u rukama tužitelja ne predstavlja tipičnu trajnu posljedicu ozljeda koje je pretrpio, već se može primjerice javiti i kod degenerativnih promjena vratne kralježnice i nekih drugih bolesti i stanja. Nadalje je naveo da posttraumatske kognitivne smetnje uzlaze u domenu neurološkog vještačenja iako ponekad u nekim nalazima i mišljenjima ako je određen samo sudski vještak psihijatar iste posljedice može ocijeniti i on.

Nadalje na upit pun. tužitelja je li kasni strah valorizirao u ocjeni smanjenja životnih aktivnosti navodi da nije, budući bi to spadalo isključivo u domenu psihijatra i to u slučaju kada postoji medicinska dokumentacija o psihijatrijskom liječenju. Nadalje navodi da zaostali ožiljak nakon operacije nema utjecaj na smanjenje životne aktivnosti.

Na pitanje da li su uzeli u obzir životnu dob tužitelja kod procjene naruženja vještaci navode da su uzeli u obzir kako zaostali ožiljak utječe na tužitelja, odnosno da li kod njega izaziva posebne duševne boli, a tužitelj se bez obzira što se radi o osobi srednje životne dobi nije žalio na posebne tegobe zbog naruženja.

Također navode da su zaostale trajne posljedice cijenjene neovisno o dobi tužitelja, a uzeto je u obzir njegovo zanimanje.

Također navode da se ocjena tuđe pomoći odnosi na pomoć kod obavljanja osnovnih životnih aktivnosti, a tužitelj po završetku liječenja može samostalno uz povremeno ulaganje pojačanih napora obavljati sve osnovne životne aktivnosti te mu nije potrebna trajna tuđa pomoć.

Nadalje vještak prim. dr. sc. Neda Striber se također očitovala na prigovore tužitelja u kojima isti ističe kako nalaz i mišljenje oftalmologa ne sadrži subjektivne oftalmološke smetnje tužitelja, te vezano uz isto ističe kako je nalaz i mišljenje temeljno na kliničkom pregledu i medicinskoj dokumentaciji koja se nalazi u spisu. Naglašava da kliničkim pregledom nisu utvrđene nikakve zaostale trajne posljedice po funkciji vida, a koje se mogu dovesti u vezi s štetnim događajem. Također ističe da medicinska dokumentacija ne slijedi tijek liječenja tužitelja, odnosno u spisu postoji samo jedan dokument vezan za oftalmološke poteškoće kod tužitelja i kako je navela u nalazu i mišljenju, tužitelj nije radio niti kontrolne preglede pa se iz toga može izvući zaključak da nije niti imao nikakve smetnje s osnova vidne funkcije. Također navodi da u cijelosti ostaje pri svome nalazu i mišljenju.

Vještak prim. mr. sc. Jelena Kovačić navodi da manji defekt kosti na rubu lijeve orbite ne predstavlja osnovu za naruženje i ne uzrokuje nikakve tegobe.

Stalni sudski vještaci prof.dr.sc. Božidar Šebečić, dr.sc. Željko Bočina, prim.dr.sc. Neda Striber i prim. mr. sc. Jelena Kovačić su se usuglasili da je ukupno smanjenje životne aktivnosti kod tužitelja 40%.

50. Nadalje, na prijedlog tužitelja proveden je dokaz psihijatrijskim vještačenjem i to po vještaku dr. Branki Vidrih, spec. psihijatru.

51. Iz nalaza i mišljenje navedenog vještaka od 23. kolovoza 2024. proizlazi da je tužitelj stradao 15. lipnja 2016. u dobi od 27 godina te je zadobio višestruke tjelesne povrede, a s psihijatrijske strane liječi se zbog poremećaja prilagodbe. Vještak navodi da primarni strah nije trpio, gubio je svijest, a sekundarni strah jakog intenziteta trpio je 5 dana, srednjeg intenziteta 15 dana, te blažeg do tri mjeseca po dolasku svijesti. Nadalje vještak navodi da tužitelj zbog poremećaja prilagodbe koji mu je dijagnosticiran od strane psihijatra i potvrđen psihologijskim testiranjem, u svakodnevnom životu i radu mora ulagati pojačane napore u omjeru od 15 %.

52. Tuženik je u podnesku od 4. rujna 2024. naveo da prigovara nalazu i mišljenju vještaka dr. Branke Vidrih, odnosno smatra da je vještak previsoko ocijenio trajne posljedice te predlaže da ga se pozove na raspravu radi usmenog obrazlaganja nalaza i mišljenja. Također predlaže da se na raspravu uz dr. Branku Vidrih pozovu i vještaci prof.dr.sc. Božidar Šebečić, dr. sc. Željko Bočina i prim.dr.sc. Neda Striber i prim. mr. sc. Jelena Kovačić radi usuglašavanja koliko je ukupno smanjenje životne aktivnosti kod tužitelja, a s obzirom na naknadno provedeno vještačenje po vještaku psihijatrijske struke.

53. Vještak dr. Branka Vidrih je na ročištu održanom 11. ožujka 2025. očitujući se na prigovore tuženika navela da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja, kod ocjene straha i trajnih posljedica koje je štetni događaj nanio po duševno zdravlje tužitelja. Navodi da je prema svim kriterijima potvrđena dijagnoza PTSP-a i njezina ocjena od 15% trajnih posljedica dana je prema pravilima struke objektivno i realno. Pojašnjava da se radilo o traumatičnom, katastrofičnom životnom iskustvu koje nije uobičajeno i u kojem zbivanju je tužitelju bio ugrožen život, a isto tako zadobio je i tjelesne povrede.

Na posebno pitanje punomoćnika tuženika da li je životna dob koju je omaškom navela "27" godina, a radilo se ustvari o 36-godišnjem tužitelju imala kakav utjecaj na ocjenu trajnih posljedica, navodi da ne jer se radi o mladom čovjeku, radno sposobnom koji pred sobom ima veliki broj uloga koje mora ispuniti.

Na daljnje pitanje u čemu se sastoje trajne posljedice odgovara kako se iste sastoje u tzv. intruzivnim sjećanjima, osjećaju uskraćenosti, osobne nedostatnosti, poremećaju sna, izbjegavajućem ponašanju i tjeskobi.

54. Na istom ročištu proveden je i dokaz usuglašavanjem svih prisutnih vještaka o ukupnom smanjenju životne aktivnosti tužitelja te su se stalni sudski vještaci prof.dr.sc. Božidar Šebečić, dr.sc. Željko Bočina, prim.mr.sc. Jelena Kovačić, prim.dr.sc. Neda Striber i dr. Branka Vidrih usuglasili da ukupno smanjenje životne aktivnosti tužitelja iznosi 52%.

55. Nakon očitovanja vještaka ni tužitelj ni tuženik nisu imali daljnjih prigovora, a tužitelj je u podnesku od 21. svibnja 2025. kao i na ročištu 3. lipnja 2025. uredio svoj tužbeni zahtjev.

56. Sud je prihvatio nalaze i mišljenja svih vještaka kao i njihova očitovanja na prigovore budući su isti stručni, logični i objektivni, detaljno obrazloženi.

57. Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje čime mu je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19.st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 155/23 dalje ZOO), a u vezi s čl. 1046. ZOO-a.

58. Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl.1100.st.1. ZOO-a). Sud je pri tome uzeo u obzir duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti, fizičke bolove i strah, kao i duševne bolove zbog naruženja budući su to u smislu čl.1100.st.2. ZOO-a kriteriji (mjerila) odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Sud je također utvrdio potrebu za tuđom pomoći i njegovom budući tužitelju temeljem čl. 1095.st.1. ZOO-a pripada pravo na naknadu štete za tuđu pomoć i njegu.

59. S obzirom da se tuženik protivio djelomičnom povlačenju tužbe jer je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev, sud je odlučio o tužbenom zahtjevu kako ga je tužitelj uredio u podnesku od 29. svibnja 2018., predanog na ročištu 15. lipnja 2018., uzimajući u obzir pravno shvaćanje sa treće sjednice građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (3/21) od 26. travnja 2021. prema kojem smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe), djelomično je povlačenje iz čl. 193. ZPP-a za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika, s time da je odlučio i o zahtjevu tuženika kojim traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina u iznosu od 4.800,00 eur sa kamatom od presuđenja do isplate, a koja tražbina se odnosi na parnični trošak nastao do otvaranja stečajnog postupka, a koji zahtjev je tužitelj postavio u podnesku od 23. prosinca 2024., kao i u kasnijim podnescima od 26. ožujka 2025. i 21. svibnja 2025.

60. Ovaj sud je cijeneći težinu povreda koje je tužitelj zadobio kao i sve okolnosti slučaja u smislu odredbe 1100. st. 1. ZOO-a, s osnova pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje tužitelju dosudio iznos od 37.200,00 eur, s time da je uzeo u obzir intenzitet i trajanje fizičkih bolova, intenzitet i trajanje straha, stupanj umanjivanja životne aktivnosti, stupanj naruženja, zanimanje tužitelja kao i činjenicu brojnosti povreda koje je tužitelj zadobio, teškog stanja pri prijemu u bolnicu, lokalitet povreda i brojnost posljedica koje su kod tužitelja nastale, a posebno činjenicu da se radi o osobi koja je rođena 1980. i koja će još dugo trpjeti posljedice štetnog događaja.

61. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka prema kojem je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 528 sati, a s obzirom da iz iskaza tužitelja proizlazi da mu je tuđu pomoć pružala tadašnja djevojka, a sadašnja supruga, sud je temeljem odredbi čl. 223. ZPP-a utvrdio da mu pripada pravična novčana naknada s toga osnova u

zatraženom iznosu od 3.109,92 eur. Naime, sud je kao cijenu sata pružene tuđe pomoći i njege kao primjerenu utvrdio iznos od 5,89 eur, kako je to predložio tužitelj.

62. Dakle, sud je tužitelju na ime naknade imovinske i neimovinske štete dosudio ukupni iznos od 40.309,92 eur, temeljem članka 1095. i 1100. ZOO-a, s time da je kao neosnovan odbio njegov zahtjev u iznosu od 87.127,23 eur, a u kojem iznosu je prekomjerno zatražen iznos s osnova neimovinske štete (iznos od 7.735,74 eur), kao i iznos kapitalizirane rente za trajnu tuđu pomoć i njegu (iznos od 72.625,92 eur) te iznos kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva Croatia osiguranju d.d. do dana otvaranja stečajnog postupka (iznos od 6.765,57 eur).

63. Tu treba ukazati da je kamata sukladno Stečajnom zakonu tražbina nižeg isplatnog reda, a tužitelj je u stečajnom postupku prijavio tražbinu prvog višeg isplatnog reda i stečajni upravitelj je tužitelju osporio tražbinu u prvom višem isplatnom redu. Sukladno navedenom tužitelj istu nije prijavio. Naime, tužitelj je zakonske zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva Croatia osiguranju d.d., (od 2. ožujka 2017.) do dana otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 50.975,23 kn (6.765,57 eur) zatražio u okviru zahtjeva za utvrđenjem da postoji njegovo potraživanje prema tuženiku u ukupnom iznosu od 960.175,23 kn (127.437,15 eur), te je stoga sud taj njegov zahtjev odbio, kao što je odbio i zahtjev u iznosu od 72.628,92 eur, koji se odnosi na kapitaliziranu rentu za trajnu tuđu pomoć i njegu budući su vještaci utvrdili da tužitelj za istom nema potrebe.

Također treba ukazati da tužitelj ni u kom slučaju ne bi imao pravo na kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva Croatia osiguranju d.d. budući se s odštetnim zahtjevom prije pokretanja ovog postupka nije obratio tuženiku.

64. Nadalje, sud je odbacio zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 4.800,00 eur kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a koja se odnosi na naknadu troškova postupka nastalih do dana otvaranja stečajnog postupka. Naime, tužitelj je stečajni vjerovnik i sve troškove koji su nastali do prekida postupka zbog nastupanja posljedica otvaranja stečajnog postupka, je trebao prijaviti u stečajnom postupku, a što je propustio učiniti. Naime, tužitelj je prijavio tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a troškovi postupka su tražbine drugog višeg isplatnog reda.

65. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.2.ZPP-a, a u svezi s čl.155.ZPP-a.

66. Trošak je odmjerjen temeljem važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika razmjerno vrijednosti predmeta spora i u okviru zahtjeva za naknadu troškova.

67. Trošak tužitelja sastoji se od troška sastava podnesaka od 3. listopada 2017., 9. ožujka 2018., 24. rujna 2018. i 1. ožujka 2022. u iznosu od 1.920,00 eur za svaki (Tbr. 8/1), troška sastava podnesaka od 26. ožujka 2025. i 21. svibnja 2025. u iznosu od 200,00 za svaki (Tbr. 8/3) i troška pristupa na ročišta 15. lipnja 2018., 21. listopada 2019., 19. siječnja 2021., 23. siječnja 2024., 17. svibnja 2024., 11. ožujka 2025. i 3. lipnja 2025. u iznosu od 1.920,00 eur za svako (Tbr. 9/1), a što ukupno iznosi 21.520,00 eur.

68. Navedenom iznosu dodan je PDV od 25% u iznosu od 5.380,00 eur pa ukupan trošak tužitelja iznosi 26.900,00 eur.

69. Tužitelj je u ovom postupku uspio 100 % u pogledu osnovanosti tužbenog zahtjeva, a 31,63 % u pogledu visine istog. S obzirom na kvalitativni i kvantitativni uspjeh tužitelja u ovom sporu, sud je ocijenio da je tužitelj uspio u omjeru od 65,82%.

70. Nadalje, sud je utvrdio da je tuženik uspio u omjeru od 34,18 %. S obzirom na navedeno tužitelju pripada naknada parničnog troška u omjeru od 31,64 %.

71. Dakle, tužitelju je priznat trošak u iznosu od 8.511,16 eur, a s obzirom da je u sporu uspio u omjeru od 31,64 %. Navedenom iznosu dodan je trošak medicinskih vještačenja u iznosu od 929,05 eur, kao i trošak pristupa vještaka na ročište u iznosu od 132,72 eur, a koji je tužitelju priznat u cijelosti, jer je bio neophodan neovisno o uspjehu u sporu, pa ukupan trošak tužitelja iznosi 9.572,93 eur, dok je dio zahtjeva za naknadom troškova postupka u iznosu od 39.571,88 eur odbijen kao neosnovan.

72. Sud tužitelju nije priznao trošak odštetnog zahtjeva, kao ni trošak sastava tužbe jer se radi o trošku koji je nastao do otvaranja stečajnog postupka, a kojeg je tužitelj zatražio u svom zahtjevu za utvrđenjem da postoji njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 4.800,00 eur, a koji je zahtjev sud odbacio, kako je to naprijed obrazloženo, s time da treba naglasiti da s obzirom je odštetni zahtjev podnio Croatia osiguranju d.d., a ne tuženiku ni u kom slučaju ne bi imao pravo na taj trošak.

73. Nadalje, sud tužitelju nije priznao trošak sastava podneska od 29. svibnja 2018. predanog na ročištu 15. lipnja 2018., s time da je trošak pristupa na navedeno ročište tužitelju priznato u cijelosti. Naime, sadržaj navedenog podneska tužitelj je mogao iznijeti na zapisnik na tom ročištu te s obzirom na navedeno, trošak sastava tog podneska nije bio potreban.

74. Sud tužitelju nije priznao ni trošak sastava podnesaka od 23. listopada 2019., 2. veljače 2021. i 21. svibnja 2024., jer je istima dostavio dokaz o uplati predujma za provođenje medicinskog vještačenja kao i pristupa vještaka na ročište, a isto je sudu vidljivo iz e-spisa i stoga je navedeni trošak bio nepotreban za vođenje ovog postupka.

75. Također mu nije priznao trošak sastava podnesaka od 23. prosinca 2019. i od 26. ožujka 2021. u zatraženim iznosima, jer se radi o neobrazloženim podnescima.

76. Nadalje, nije mu priznao dva puta trošak sastava podneska od 1. ožujka 2022. kako je to tužitelj zatražio, već mu je priznao trošak sastava jednog podneska od 1. ožujka 2022.

77. Tužitelju sud nije priznao niti trošak sastava podneska od 23. prosinca 2024. jer ga je ocijenio nepotrebnim za vođenje ovog postupka.

78. Nije mu priznao niti trošak sastava podnesaka od 26. ožujka 2025. i 21. svibnja 2025. u zatraženom iznosu obzirom je Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika po Tbr. 8/1 propisano da odvjetniku pripada nagrada za obrazložene podneske, ali ne više od sveukupno 4 podneska u prvostupanjskom postupku. S obzirom da je tužitelju prema Tbr. 8/1 priznata nagrada za 4 obrazložena podneska, sud mu je za naprijed navedene podneske dosudio nagradu prema Tbr. 8/3.

79. Nadalje, sud tužitelju nije priznao trošak pristupa vještaka na ročište u zatraženom iznosu, jer je stvarni trošak tužitelja iznosio 132,72 eur, a koji mu je sud i priznao.

80. Nije mu priznao niti trošak pristupa na ročište na kojem se presuda objavljuje jer nije pristupio navedenom ročištu.

81. Sud je tužitelju priznao zatraženu kamatu na parnični trošak sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi određenoj odredbom čl. 29. ZOO-a.

82. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, dana 15. srpnja 2025.

Sudac:
Adela Turkalj

Dokument je elektronički potpisan:
Adela Turkalj

Vrijeme potpisivanja:
15-07-2025
09:22:04

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3034373535333732393739
OU=Signature
S=Turkalj
G=Adela
CN=Adela Turkalj

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave iste.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30879-f8908**

Kontrolni broj: **0a3ff-3e043-5746d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Adela Turkalj, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.